

[Aage Frandsen]

Jeg går selvfølgelig ud fra, at amtsrådene i tilfælde af skolenedlæggelser vil høre skolerådet på linje med lærerrådet og elevrådet.

Lærerrådet og elevrådet er lovfæstet i allere-de gældende regler, men ministeren går også ud fra, at skolerådet skal høres. Det er altså, når det gælder andre.

Jeg synes, det er en rigtig bestemmelse, at amtsrådet skal høre skolerådet. Men, hr. undervisningsminister, det havde været rart med lidt større troværdighed i den forbindelse, hvis altså ministeren også havde spurgt skolebestyrelsen ved de seminarier, der pludselig bliver nedlagt.

Det havde været rart, hvis ministeren selv havde udvist den samme, skal vi sige demokratiske opfattelse, som han mener at amtsrådene skal udvise. Det er jo sådan, at det, når man vedtager en lov herinde og man så ikke selv lever op til ånden i den lov, som man siger at andre skal overholde, er svært at forlange, at andre skal leve op til den.

Det er en ting, som gør, at undervisningsministeren har været med til at give Folketinget og i det her tilfælde altså regeringen et dårligt ry i forhold til amtsrådene og i forhold til de ansatte.

Så med hensyn til økonomien. Man siger, at det ikke så meget er økonomien, det drejer sig om, nej, det er mere dette med, at seminarierne skal have en bestemt størrelse. Under alle omstændigheder må man jo sige, at 29 mio. kr. er småpenge. Jeg tror, det var økonomiministeren, der for nylig kom hjem ude fra det store udland og var stolt over, at han havde nøjedes med at sætte 300 mio. kr. til. Det var billigt sluppet, og det betød ikke noget.

Vi tror ikke, at det beløb, ministeren er nået frem til med 29 mio. kr., holder. Vi tror ikke, at besparelserne er så store. Omvendt tror vi, at man godt kunne finde besparelser andre steder. Man kunne godt lave et samarbejde mellem de mindre seminarier indbyrdes; man kunne godt tilrettelægge det sådan, at man sagtens kunne finde nogle besparelser. Vi tror ikke, at man kunne nå op på 29 mio. kr., men vi tror heller ikke, at ministeren med sit forslag vil nå op på 29 mio. kr., for der følger en masse udgifter med; det har vi set ved tidligere nedlæggelser.

Men til trods for, at vi godt vil se på, om man kan spare nogle penge – og det sagde vi allere-de ved første behandling – blev vi jo aldrig

spurgt. Det er altså gætteri, om Socialdemokraterne blev spurgt eller ej, men jeg tror, ministeren kan bekræfte, at ministeren aldrig har ulejliget sig med at indbyde SF til forhandlinger om en ændret seminariestruktur. Det er ikke sket, og det synes vi egentlig er en skam, for på det skolepolitiske og uddannelsespolitiske område har det været en tradition – ikke i forbindelse med seminarienedlæggelser, men i hvert fald på andre områder – at Socialdemokratiet, Venstre, De Radikale og SF kunne samarbejde.

Men det er, som om undervisningsministeren i sin iver efter at finde penge glemmer, at der også er andet i tilværelsen for en undervisningsminister end at tænke på at spare penge. Det er først og fremmest et spørgsmål om uddannelsespolitik, og der var måske alligevel noget, der var mere interessant at diskutere end besparelser. Det er mere interessant at diskutere uddannelsespolitik, og dér kunne det jo være, at denne side af salen var mere interessant end dele af den side derovre.

Undervisnings- og Forskningsministeren (Bertel Haarder):

Først et par opklarende bemærkninger. For det første de spørgsmål, der er rejst omkring jura og omkring forpligtelser i forbindelse med Blågård Statseminarium.

Jeg kan sige, at når det gælder juraen, vil staten, regeringen, naturligvis leve op til alle juridiske forpligtelser. Og når det gælder det, som man har kaldt den moralske forpligtelse, vil jeg gerne sige, at situationen i forhold til Blågård er præcis den samme som i forhold til Frederiksberg.

Da vi i sidste uge havde førstebehandling af regeringens lovforslag, hvor vi foreslog at nedlægge Frederiksberg, havde den socialdemokratiske ordfører ikke ét ord at bemærke og ikke én hilsen fra den tidligere minister om problemer i forbindelse med at nedlægge Frederiksberg. Det synes jeg lige skal med. Alle disse indvendinger, dem var der ingen af, da det drejede sig om Frederiksberg, ingen anklager hverken om det ene eller om det andet. Det siger lidt om, at det hele altså åbenbart drejer sig om, at det var nogle andre, der skulle have været nedlagt. Jamen ellers kan jeg ikke forstå det.

Med hensyn til Tønder er jeg meget bedrøvet over, at flere talere har misbrugt den tale, jeg holdt ved jubilæet for nylig. Jeg tog omhygge-